

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

Слідчий відділ

вул. Архітектора Нільсена, 33, м. Маріуполь, Донецької області, 87515, тел. (0629) 52-53-94
www.ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001504

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Покровськ

6 березня 2024 року

Старший слідчий в ОВС СВ 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях підполковник юстиції Деркач Тарас Анатолійович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 22024050000000185, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 22.01.2024, за ч. 3 ст. 111¹ КК України, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Сергєєвій Олені Олегівні, 03.07.1971 року народження, уродженці м. Маріуполя Донецької області, громадянці України, яка отримала повну вищу освіту, раніше не судимій, зареєстроване місце проживання: Донецька обл., м. Маріуполь, просп. Єдності, буд. 62, кв. 6, особу якої документовано паспортом громадянина України серії ВВ № 849444, виданим 02.07.1999 Орджонікідзевським РВ Маріупольського МУ УМВС України в Донецькій області,

про те, що вона підозрюється у здійсненні громадянином України дій, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111¹ КК України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН), до складу якої входять Україна, російська федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної

незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав і резолюціями: від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав і про обмеження їх незалежності і суверенітету від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, визначено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання у будь-якій формі або з якої б то не було причини у внутрішні і зовнішні справи інших держав. Закріплені обов'язки держав утримуватися від: збройної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; надання сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на своїй території навчання, фінансування і вербування найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року рф, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти

України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Всупереч вказаним нормам Президент російської федерації, а також інші представники влади російської федерації, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України.

З цією метою 22.02.2022 Президент російської федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані Державною думою та Радою Федерації Федеральних Зборів російської федерації.

В цей же день президент російської федерації, з метою надання видимості законності дій по нападу на Україну, направив до Ради Федерації Федеральних Зборів російської федерації звернення про використання Збройних Сил російської федерації за межами російської федерації, яке було задоволено.

Керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей 23.02.2022 звернулися до президента російської федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих «донецької народної республіки» та «луганської народної республіки».

Президент російської федерації 24.02.2022 оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні, після чого був відданий наказ на вторгнення підрозділів Збройних Сил російської федерації на територію України.

Після цього, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці Збройних Сил російської федерації шляхом збройної агресії, незаконно вторглися на територію України через лінію державного кордону України, розташовану в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Київській, Сумській, Чернігівській та інших областях та шляхом застосування зброї здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, а також здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується до теперішнього часу та призводить до тяжких наслідків.

Указані дії супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої

техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна і міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 у зв'язку з військовою агресією рф проти України на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який в подальшому неодноразово продовжено та дія якого триває до теперішнього часу.

Відповідно до п. п. 6, 7 ч. 1 ст. 11 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», окупаційна адміністрація російської федерації - сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована територія – це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Внаслідок розв'язання і ведення агресивної війни, починаючи з 24.02.2022 збройними формуваннями російської федерації тимчасово

окуповано частини території Дніпропетровської, Донецької, Запорізької, Луганської, Миколаївської, Сумської, Харківської, Херсонської областей.

Згідно з наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією» м. Маріуполь Маріупольської міської територіальної громади включено до Переліку територій, які є тимчасово окупованими російською федерацією, починаючи із 05.03.2022.

Указом т. зв. «главы «ДНР» № 108 от 31.03.2022 «Об администрации города Мариуполя» створено т. зв. «администрацию города Мариуполя» та, таким чином, представниками російської федерації на тимчасово окупованій території м. Маріуполя Маріупольської міської територіальної громади Донецької області створено підпорядковану, керовану та фінансовану російською федерацією окупаційну адміністрацію, в яку входили органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України, та на яку незаконно покладено здійснення функції властивих міській раді України.

Надалі, у невстановлений органом досудового розслідування дату та час, але приблизно у грудні 2023 року, представниками окупаційної адміністрації держави-агресора створено заклад освіти під назвою «МУНИЦИПАЛЬНОЕ БЮДЖЕТНОЕ ОБЩЕОБРАЗОВАТЕЛЬНОЕ УЧРЕЖДЕНИЕ «СРЕДНЯЯ ШКОЛА № 68 ГОРОДА МАРИУПОЛЯ», який розташовано за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Олімпійська, буд. 199 (на основі приміщень та матеріальних цінностей комунального закладу «Маріупольська загальноосвітня школа I-III ступенів № 68 Маріупольської міської ради Донецької області»).

У період тимчасової окупації м. Маріуполя Донецької області окупаційною адміністрацією рф всупереч законам України прийнято рішення про впровадження стандартів освіти російської федерації.

Відповідно до ч. 2 ст. 14 «Федерального закона «Об образовании в российской федерации» від 29.12.2012 № 273-ФЗ (далі – закон № 273-ФЗ) в освітніх організаціях освітня діяльність здійснюється на державній мові російської федерації, якщо цією статтею не встановлено інше. Викладання та вивчення державної мови російської федерації в рамках освітніх програм, що мають державну акредитацію, здійснюються відповідно до федеральних державних освітніх стандартів та освітніх стандартів.

Відповідно до п. 6 ст. 2 закону № 273-ФЗ федеральний державний освітній стандарт – сукупність обов'язкових вимог до освіти певного рівня та (або) до професії, спеціальності та напряму підготовки, затверджених залежно від рівня освіти федеральним органом виконавчої влади, що здійснює функції з вироблення та реалізації державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері загальної освіти, або федеральним органом виконавчої влади, що здійснює функції з вироблення та реалізації державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері вищої освіти.

Відповідно до ч. 5 ст. 11 закону № 273-ФЗ федеральні державні освітні стандарти загальної освіти розробляються за рівнями освіти.

Стандарти початкової загальної освіти (1-4 класи) у системі освіти російської федерації затверджено наказом міністерства освіти та науки російської федерації від 31.05.2021 № 286 «Об утверждении федерального государственного образовательного стандарта начального общего образования» (зареєстрований в міністерстві юстиції рф 05.07.2021 за № 64100) (далі – ФГОС № 286).

У відповідності до п. 1 цього стандарту федеральний державний освітній стандарт початкової загальної освіти забезпечує: наступність освітніх програм дошкільної, початкової загальної та основної загальної освіти; особистісний розвиток тих, хто навчається, в тому числі духовно-моральний та соціокультурний, включаючи становлення їхньої російської громадянської ідентичності як складової соціальної ідентичності, що представляє собою усвідомлення індивідом приналежності до спільноти громадян російської федерації, здатності, готовності та відповідальності виконання ним своїх громадянських обов'язків, користування правами та активної участі в житті держави, розвитку громадянського суспільства з урахуванням прийнятих у суспільстві правил та норм поведінки.

Відповідно до п. 15 цього стандарту, програма початкової загальної освіти реалізується державною мовою російської федерації. В державних та муніципальних освітніх організаціях, розташованих на території республіки російської федерації, може вводитися викладання та вивчення державних мов республік російської федерації у відповідності до законодавства республік російської федерації.

Згідно з п. п. 32.1 цього стандарту, навчальний план початкової загальної освіти передбачає обов'язкове вивчення наступних навчальних предметів: російська мова та літературне читання, рідна мова та (або) державна мова республіки російської федерації, літературне читання рідною мовою, іноземна мова, математика, навколишній світ, основи релігійних культур та світської етики (навчальні модулі «Основи православної культури», «Основи іудейської культури», «Основи буддійської культури», «Основи ісламської культури», «Основи релігійних культур народів росії», «Основи світської етики»), образотворче мистецтво, музика, технологія, фізична культура.

Відповідно до п. п. 41.1.1 особистісні результати засвоєння програми початкової загальної освіти мають відображати готовність тих, хто навчається, керуватися цінностями та придбання досвіду діяльності на їх основі, у тому числі в частині цивільно-патріотичного виховання (становлення ціннісного відношення до своєю батьківщини – росії; усвідомлення своєї етнокультурної та російської цивільної ідентичності; причетність до минулого, теперішнього та майбутнього своєї країни і рідного краю.)

Стандарти основної загальної освіти (5-9 класи) у системі освіти російської федерації затверджено наказом міністерства освіти та науки російської федерації від 31.05.2021 № 287 «Об утверждении федерального государственного образовательного стандарта основного общего образования»

(zareєстрований в міністерстві юстиції рф 05.07.2021 за № 64101) (далі – ФГОС № 287).

У відповідності до п. 1 цього стандарту, федеральний державний освітній стандарт основної загальної освіти забезпечує формування російської громадянської ідентичності учнів як складової їх соціальної ідентичності, що є усвідомленням індивідом приналежності до спільності громадян російської федерації, здатності, готовності та відповідальності виконання ними своїх громадянських обов'язків, користування правами та активної участі в житті держави, розвитку громадянського суспільства з урахуванням прийнятих в суспільстві правил та норм поведінки; збереження та розвиток культурного різноманіття та мовної спадщини багатонаціонального народу російської федерації, реалізацію права на вивчення рідної мови, можливості отримання основної загальної освіти рідною мовою, оволодіння духовними цінностями та культурою багатонаціонального народу російської федерації.

Згідно з п. 33.1 цього стандарту, до навчального плану основної загальної освіти входять наступні обов'язкові для вивчення навчальні предмети: російська мова, література, рідна мова та (або) державна мова республіки російської федерації, рідна література, іноземна мова, друга іноземна мова, математика, інформатика, історія, суспільствознавство, географія, фізика, хімія, біологія, основи духовно-моральної культури народів росії, образотворче мистецтво, музика, технологія, фізична культура, основи безпеки життєдіяльності. Навчальний предмет «Математика» предметної галузі «Математика та інформатика» включає навчальні курси «Алгебра», «Геометрія», «Вірогідність і статистика». Навчальний предмет «Історія» предметної області «Суспільно-наукові предмети» включає в себе навчальні курси «Історія росії» та «Загальна історія».

Відповідно до п. 15 цього стандарту програма основної загальної освіти, у тому числі адаптована, реалізується державною мовою російської федерації.

Стандарти середньої загальної освіти (10-11 класи) у системі освіти російської федерації затверджено наказом міністерства освіти та науки російської федерації від 17.05.2012 № 413 «Об утверждении федерального государственного образовательного стандарта среднего общего образования» (zareєстрований в міністерстві юстиції російської федерації 06.07.2012 за № 24480) (далі – ФГОС № 413).

У відповідності до п. 3 цього стандарту, федеральний державний освітній стандарт середньої загальної освіти направлений на забезпечення формування російської громадянської ідентичності учнів; збереження та розвиток культурного різноманіття та мовної спадщини багатонаціонального народу російської федерації, реалізації права на вивчення рідної мови, оволодіння духовними цінностями та культурою багатонаціонального народу росії; виховання то соціалізації учнів, їх самоідентифікацію виховання шляхом особистісно та суспільно значущої діяльності, соціального та громадянського становлення, у тому числі шляхом соціального и громадянського становлення, у тому числі шляхом реалізації освітніх програм, що входять до основної освітньої програми.

Згідно з п. 18.3.1 цього стандарту, навчальний план середньої загальної освіти передбачає обов'язкове вивчення наступних навчальних предметів на базовому та поглибленому рівні: російська мова, література, рідна мова та (або) державна мова республіки російської федерації, рідна література, іноземна мова, друга іноземна мова, математика, інформатика, історія, суспільствознавство, географія, фізика, хімія, біологія, фізична культура, основи безпеки життєдіяльності.

При цьому, відповідно до вимог статті 1 частини 1 Закону України «Про освіту» мовою освітнього процесу в закладах освіти є державна мова. Держава гарантує кожному громадянину України право на здобуття формальної освіти на всіх рівнях (дошкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої), а також позашкільної та післядипломної освіти державною мовою в державних і комунальних закладах освіти.

Частиною 2 статті 1 Закону України «Про освіту» передбачено, що заклади освіти забезпечують обов'язкове вивчення державної мови.

Відповідно до статті 5 Закону України «Про освіту» освіта є державним пріоритетом, що забезпечує інноваційний, соціально-економічний і культурний розвиток суспільства.

Статтею 1 Закону України «Про повну загальну середню освіту» визначено, що державні стандарти повної загальної середньої освіти – документи, що визначають загальні обсяги навчального навантаження здобувачів початкової, базової середньої, профільної середньої освіти, вимоги до їх компетентностей і до згрупованих за відповідними освітніми галузями обов'язкових результатів навчання, яких вони мають досягти на відповідному рівні повної загальної середньої освіти.

Так, Державним стандартом базової середньої освіти, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 30.09.2020 № 898, визначено, що метою базової середньої освіти є розвиток природних здібностей, інтересів, обдарувань учнів, формування компетентностей, необхідних для їх соціалізації та громадянської активності, виховання відповідального, шанобливого ставлення до родини, суспільства, навколишнього природного середовища, національних та культурних цінностей українського народу. Реалізація мети базової середньої освіти ґрунтується на таких ціннісних орієнтирах, як формування в учнів активної громадянської позиції, патріотизму, поваги до культурних цінностей українського народу, його історико-культурного надбання і традицій, державної мови, плекання в учнів любові до рідного краю.

У грудні 2023 року (точна дата та час органом досудового розслідування не встановлено) будучи громадянкою України Сергєєва О.О. достовірно володіючи інформацією, що з 24.02.2022 підрозділами збройних сил та інших військових формувань рф здійснено повномасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна, та розуміючи, що вчиняються дії, направлені на зміну меж території України у порушення порядку, встановленого Конституцією України, свідомо та добровільно прийняла рішення перейти на бік ворога, тобто на сторону окупаційної влади рф.

Реалізуючи свій злочинний умисел, Сергєєва О.О. у грудні 2023 року (точна дата та час органом досудового розслідування не встановлено) перебуваючи у м. Маріуполі усвідомлюючи, що дана територія окупована державою-агресором, керуючись ідеологічними та корисливими мотивами, умисно, добровільно прийняла рішення залишитися на вказаній тимчасово окупованій території, добровільно погодилась на співпрацю з окупаційною владою російської федерації, та добровільно прийняла пропозицію обійняти посаду з організацією освітнього процесу, а саме директора «МУНИЦИПАЛЬНОГО БЮДЖЕТНОГО ОБЩЕОБРАЗОВАТЕЛЬНОГО УЧРЕЖДЕНИЯ «СРЕДНЯЯ ШКОЛА № 68 ГОРОДА МАРИУПОЛЯ», який розташовано за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Олімпійська, буд. 199

В подальшому, приблизно у грудні 2023 року останню було призначено на посаду директора вищезазначеного навчального закладу.

Після чого, використовуючи отримані повноваження Сергєєва О.О., перебуваючи на тимчасово окупованій території, займаючи вище вказану посаду організувала освітній процес в очолюваному нею навчальному закладі відповідності до законодавства рф, за освітніми стандартами та навчальними планами так званої «ДНР», із повним виключенням з освітнього процесу вимог до обов'язкових результатів навчання, визначених державними стандартами повної загальної середньої освіти України, який повністю протирічить меті як початкової так і базової середньої освіти в Україні та який формуватиме знання, інші компетентності та світогляд здобувачів освіти спрямовані на возвеличення російської федерації та так званої «ДНР», її історичної ролі та відповідно заперечення існування культурних цінностей українського народу, його історико-культурних надбань і традицій, української мови, що має своєю кінцевою метою збуджувати агресію та ненависть до України.

Продовжуючи виконувати свій злочинний умисел, направлений на здійснення дій громадянином України, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти громадянка України Сергєєва О.О., починаючи з грудня 2023 року, більш точні дата та час досудовим слідством не встановлені, та по теперішній час, перебуваючи на посаді т. зв. «директора МБОУ СШ № 68», згідно з посадовими обов'язками освітньої установи, передбаченими чинним законодавством держави-агресора-рф, з урахуванням вимог закону № 273-ФЗ, ФГОС № 286, ФГОС № 287, ФГОС № 413, Санітарних правил СП 2.4.3648-20 «Санітарно-епідеміологічні вимоги до організацій виховання та навчання, відпочинку та оздоровлення дітей та молоді», затверджених постановою Головного державного санітарного лікарі російської федерації від 28.09.2020 № 28 (zareєстрована в міністерстві юстиції російської федерації 18.12.2020 за № 61573), а також Наказу Міністерства охорони здоров'я та соціального розвитку рф від 26.08.2010 N 761н «Про затвердження Єдиного кваліфікаційного довідника посад керівників, фахівців та службовців, розділ «Кваліфікаційні характеристики посад працівників освіти»» (zareєстрований в міністерстві юстиції російської федерації 06.10.2010 за № 18638) виконує наступні покладені на неї функції:

Здійснює керівництво освітньою установою відповідно до законів та інших нормативних правових актів, статуту освітньої установи. Забезпечує системну освітню (навчально-виховну) та адміністративно-господарську (виробничу) роботу освітньої установи. Забезпечує реалізацію федерального державного освітнього стандарту, федеральних державних вимог. Формує контингенти учнів (вихованців, дітей), забезпечує охорону життя і здоров'я під час освітнього процесу, дотримання права і свободи учнів (вихованців, дітей) і працівників освітнього закладу встановленому законодавством російської федерації порядку. Визначає стратегію, цілі та завдання розвитку освітньої установи, приймає рішення про програмне планування її роботи, участь освітньої установи в різних програмах та проектах, забезпечує дотримання вимог, що висуваються до умов освітнього процесу, освітніх програм, результатів діяльності освітньої установи та якості освіти, безперервне підвищення якості освіти у освітньому закладі. Забезпечує об'єктивність оцінки якості освіти учнів (вихованців, дітей) в освітньому закладі. Спільно з радою освітньої установи та громадськими організаціями здійснює розробку, затвердження та реалізацію програм розвитку освітньої установи, освітньої програми освітньої установи, навчальних планів, навчальних програм курсів, дисциплін, річних календарних навчальних графіків, статуту та правил внутрішнього трудового розпорядку освітньої установи. Створює умови для впровадження інновацій, забезпечує формування та реалізацію ініціатив працівників навчального закладу, спрямованих на покращення роботи навчального закладу та підвищення якості освіти, підтримує сприятливий морально-психологічний клімат у колективі. У межах своїх повноважень розпоряджається бюджетними коштами, забезпечує результативність та ефективність їх використання. У межах встановлених коштів формує фонд оплати праці з поділом його на базову та стимулюючу частину. Затверджує структуру та штатний розпис освітньої установи. Вирішує кадрові, адміністративні, фінансові, господарські та інші питання відповідно до статуту навчального закладу. Здійснює підбір та розміщення кадрів. Створює умови безперервного підвищення кваліфікації працівників. Забезпечує встановлення заробітної плати працівників освітньої установи, у тому числі стимулюючої частини (надбавок, доплат до окладів (посадових окладів), ставок заробітної плати працівників), виплату в повному розмірі належної працівникам заробітної плати у строки, встановлені колективним договором, правилами внутрішнього трудового трудовими договорами. Вживає заходів щодо забезпечення безпеки та умов праці, що відповідають вимогам охорони праці. Вживає заходів щодо забезпечення освітньої установи кваліфікованими кадрами, раціонального використання та розвитку їх професійних знань та досвіду, забезпечує формування резерву кадрів з метою заміщення вакантних посад в освітній установі. Організовує та координує реалізацію заходів щодо підвищення мотивації працівників до якісної праці, у тому числі на основі їх матеріального стимулювання, підвищення престижності праці в освітній установі, раціоналізації управління та зміцнення дисципліни праці. Створює умови, що забезпечують участь працівників у управлінні освітньою установою.

Приймає локальні нормативні акти освітнього закладу, які містять норми трудового права, зокрема з питань встановлення системи оплати праці з огляду на думку представницького органу працівників. Планує, координує та контролює роботу структурних підрозділів, педагогічних та інших працівників освітньої установи. Забезпечує ефективну взаємодію та співпрацю з органами державної влади, місцевого самоврядування, організаціями, громадськістю, батьками (особами, які їх замінюють), громадянами. Представляє освітній заклад у державних, муніципальних, громадських та інших органах, установах, інших організаціях. Сприяє діяльності учительських (педагогічних), психологічних організацій та методичних об'єднань, громадських (у тому числі дитячих та молодіжних) організацій. Забезпечує облік, збереження та поповнення навчально-матеріальної бази, дотримання правил санітарно-гігієнічного режиму та охорони праці, облік та зберігання документації, залучення для провадження діяльності, передбаченої статутом освітньої установи, додаткових джерел фінансових та матеріальних засобів. Забезпечує подання засновнику щорічного звіту про надходження, витрачання фінансових та матеріальних засобів та публічного звіту про діяльність освітньої установи в цілому. Виконує правила з охорони праці та пожежної безпеки.

Враховуючи викладене, Сергєєва Олена Олегівна, 03.07.1971 року народження, обґрунтовано підозрюється у здійсненні громадянином України дій, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111¹ КК України.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
підполковник юстиції

 — Тарас ДЕРКАЧ

«ПОГОДЖЕНО»

Процесуальний керівник у кримінальному
провадженні – прокурор відділу
захисту інтересів дітей
та протидії домашньому насильству
Донецької обласної прокуратури
06.03.2024

Світлана САВКІВ

Права підозрюваної:

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрювана: _____ / _____ /
 _____.____.2024

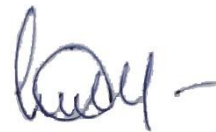
Повідомлення про підозру здійснив:

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління

(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях

підполковник юстиції

Тарас ДЕРКАЧ